

שבט יהודה

בס"ד
עלון מס' 635
א' אב התשפ"ה

נא לשמור על קדושת העלון בריך נחמה

לעילוי נשמת אחינו היקר

יהודה שוקרולה בן לאה מרים רזואן.

(נלב"ע יום שבת ד' אלול התשע"א).

הודעה

כל השיעורים הרבים של הרב

אליהו אלדדי

ניתן לצפות במדיה האלקטרונית

בתקווה שימצאו חן בעיניכם!

אשמח להכל הערות והארות ועצות!

בית הכנסת:

"אוהל מע"ה ומרים ויהודה"

בבניין 101 (במקלט) קיים משנת תשכ"ז

וגם מוקדש לעיני מור אבי ומרת אימי עטרות ראשי ר' משה בן אברהם וגול, יז' ניסן התשנ"ז, ומרת לאה מרים רזואן בת מורווארי, יח' אדר א' התשס"ה. **מורתי אחותי הבכורה אורה דורוכשנדה בת לאה מרים רזואן ותמוז התשע"ז.** מרים בת שושנה, שושנה סולטנה בת אסתר, הדודה היקרה טוראן בת מורורי כה אדר א' התשע"ט. מיכאל בן שושנה, הדודה היקרה עזת. בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה.

להבדיל אלף אלפי הבדלות להצלחתה ורפואתה של בתו של יהודה אחי, בבת עינו, **מרים יעל שתחיה.**

ולבריאות, לחיים טובים והצלחת כל משפחת אלדדי. ולרפואה שלימה להתעלות ולדבקה בו, לאליהו נגי'אט בן לאה מרים רזואן, (כותב עלון קדוש זה)

רפואה שלימה לשושנה בת לאה מרים רזואן.

אסור להתפלל לפני תמונה

פרשת השבוע: דברים שבת-חזון

הדלי"ן 19:00

שקיעה 19:40

שחרית 8:00

מנחה 18:30

ע.מוצ"ש 20 ד' אחרי השקיע'

צאת הצום 20:03

בס"ד

כהן גרוש, נראה טוב עובד ולומד, מעולה, ירא שמים, מחפש אשה כשרה טובה ונאה לזיווג.

אפשר ליצור קשר בטלפון

0509008272

בברכת: כל בית ישראל ה' עליהם יחיו.

"זל עיני ואביטה נפלאות מתורדך"

(תהילים קי"ט)

בס"עמא דשמי"א **מתארגנת קבוצת לומדיים שיקבלו תשלום מ' שומעונין שיפנה למל: 0509008272 (מוגבל)**

בס"ד

ט' באב הירצה ה' שיהיה

האחרון

ראה במשך למטה!

מחידושי אבר'ם: חידוש ראשון

רבי לוי אמר: מה לנו ללמוד ממקום אחר? נלמוד ממקומו! הרי משה עד שלא זכה לתורה כתיב בו (שם ד, י) "לא איש דברים אנכי". כיון שזכה לתורה נתרפא לשונו והתחיל לדבר דברים. מנין? ממה שקרינו בענין "אלה הדברים אשר דבר משה".

חיילים רומאים הורסים עד היסוד בית קדשנו

למדנו: "ואלה המשפטים" אמר רבי אבהו בכל מקום שכתוב ואלה מוסיף על הראשונים ובכל מקום שכתוב אלה פוסל את הראשונים. כיצד (בראשית ב, ד) "אלה תולדות השמים והארץ בהבראם".

באמור ה' למשה: "ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל." ביום אחד לחודש אדר שהוא החודש השנים עשר, לפ התורה, שנאמר: "ויהי בארבעים שנה

בַּעֲשֵׂתִי-עֹשֶׂר חֹדֶשׁ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּלל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֲלֵהֶם". זאת אומרת התחיל לדבר אל כל ישראל, את ל דברי ספר דברים.

כוונתי דבריו אלה לא היו דברים יחידים כי ארבעת הספרים הקודמים, חוץ מבראשית ששם שמו מוזכר, באופנים שונים, אם ברמזים או בגימטראיות, לא דיבר? שעכשיו אלה הדברים שפוסל את הקודמים?

"המדרש מסביר כך: אלה הדברים אשר דבר משה וגו'

אמרו ישראל: אתמול אמרת, לא איש דברים אנכי, ועכשיו אתה מדבר כל כך?

אמר רבי יצחק: אם אתה חייך, שנה את התורה והתרפא. משה כבר למד את כל התורה.

במדבר בערבה מול סוף זה שאמר הכתוב: אז ידלג כאיל פסח ותרוץ לשון אלם בערבה מול סוף. זה שאמר

הכתוב: אז ידלג כאיל פסח ותרוץ לשון אלם (ישע' לה ו). בא וראה כשאמר הקדוש ברוך הוא למשה, לך

ואשלחך אל פרעה (שמות ג י). אמר לו משה: בייא אתה מעביר עלי, לא איש דברים אנכי (שם ד י)?!

אמר לו: שבעים לשון עומדין בפלטרין של פרעה, שאם יבא אדם אחד ממקום אחר, מדברים עמו בלשונם.

ואני הולך בשליחותך, והם בודקין אותי לומר, שאני שלוחו של מקום, וגלוי לפנייהם שאיני יודע להשיח

עימהם. אין שוחקין עלי לומר, ראו שליח של מי שברא העולם ואת כל הלשונות, אינו יודע לשמוע ולהשיב.

הוי, בייא, לא איש דברים אנכי. (תנחומא סעיף ב')

ובספרי א: "אלה הדברים אשר דבר משה וגו'. וכי לא נתנבא משה אלא זה בלבד? והלא הוא כתב את

כל התורה כולה, שנאמר דברים לא ויכתוב משה את כל התורה הזאת! מה ת"ל אלה הדברים? - מלמד

שהיו דברי תוכחות, שנאמר דברים לב וישמן ישורון ויבעט.

כיוצא בו אתה אומר עמוס א דברי עמוס אשר היה בנוקדים מתקוע אשר חזה על ירושלים. וכי לא

נתנבא עמוס אלא אלו בלבד? והלא מכל חביריו נתנבא! ומה ת"ל דברי עמוס? - שהיו דברי תוכחות,

שנאמר עמוס ד שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שומרון - אלו בתי דינים שלהם.

כיוצא בו אתה אומר ירמיהו ל ואלה הדברים אשר דבר ירמיה על ישראל ועל יהודה. וכי לא נתנבא

ירמיה אלא אלו בלבד? והלא ב' ספרים כתב ירמיהו, שנאמר ירמיהו נא עד הנה דברי ירמיהו! ומה ת"ל

אלה הדברים? - אלא מלמד שהיו דברי תוכחות, שנאמר ירמיהו ל קול חרדה שמענו פחד ואין שלום,

שאלו נא וראו אם יולד זכר, מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה, הוי כי היום ההוא עת צרה ליעקב

וממנה יושע". ביותר פירוט שאמר אלה הדברים בגלל שאלה דברי תוכחות.

ודעתי, אלה, ולא ואלה, כדי לומר לנו, נסתיים החלק של פרק האירועים במדבר, ואין עכשיו אירועים,

ומעשים! אלא דברים, והדברים שאומר משה, הם תוכחות על מה שקרה ארבעים שנה במדבר, ומושלך על

העתיד, ולא לזמן הקרוב, אלא עד עולם. כי התורה אינה לפרק זמן מסויים אלא לעד, ולא תשתנה לעולם.

והוא כחלק מהתורה בכללותה, כי דיבר ה' מגורנו של משה, ובנתיים הוסיף משה הבהרות וציוויים אשר לא

היה לנו בארבעת החומשים הראשונים.

כאשר התורה אומרת אלה, אלה הדיבורים, אלה הדברים.

מחידושי אבר'ם: חידוש שני:

"ד"א "אלה הדברים" רבנין אמרין: אמר לו הקב"ה למשה: הואיל וקיבלו עליהן תוכחותיך צריך אתה

לברכן. מיד חזר וברכן. מנין? שנאמר "ה' אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה וגו'". ומנין שכל המקבל תוכחה זוכה לברכה?

שכן שלמה מפרש (משלי כד, כה): "ולמוכיחים ינעם, ועליהם תבא ברכת טוב" אמר הקב"ה לישראל:

בעולם הזה הייתם מתברכין ע"י אחרים, לעתיד לבא אני אברך אתכם, שנאמר (תהלים סז, ב): "אֱלֹהִים

יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ וגו'".

הגמרא שבת: "ת"ר אעלובין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורין

עליהן הכתוב אומר (שופטים ה, לא) ואוהביו כצאת השמש בגבורתו" ורשי מוסיף: "הנעלבים ואינם

עולבים - אחרים באין עליהם בחוצפה ולא הן על אחרים" כמו שכתוב בשיר השירים: "נרדי נתן ריחו",

הגמרא מדייקת, שדווקא נאמר, נתן ולא נאמר הסריח, שאע"פ שדיבר בגנותינו, נמנע מלהמיט עלינו

חרפה. רש"י אומר: "ועדיין חביבותא היא גבן - אע"פ שהמקרא מספר בגנותנו הראה לנו לשון חבה

מדלא כתיב הסריח"

והנביא אומר: "גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרת מכלמות ורק. עושין מאהבת המקום

ושמחים ביסורים - על עליבה הבאה עליהם" וכשאומר הנביא את הדברים האלה, מדובר ממש כך,

שהנביא לא בכל מקום התקבל בזרי פרחים, בשירה ובהתלהבות. אלא פעמים ממש במכות ובגידופים

ובעזות פנים.

מצודת ציון מפרט: מצודת ציון

"גוי" - גופי כמו גוית שאול (שמואל א ל"א) "ולחיי" - כן נקרא המקום שאצל העין "למורטים" - ענין תלישת השער כמו ואמרטה משער ראשי (עזרא ט) "מכלמות" - מלשון כלימה וחרפה "ורוק" - רוק הפה ולא רק פעולות פיזיות אלא גם כאמור עלבונות ודברים שמגעילים בני אדם רגילים, וגידופים ופעולות דוחים.

אלה הדברים

דבר אחר: "אלה הדברים", זהו שכתוב: "אל תוכח לץ פן ישנאך" (משלי ט ח), אלו אומות העולם, שאין מקבלין תוכחות. תדע לך שהוא כן שאין באומות העולם צדיק מאיוב, שנאמר בו: "איש תם וישר ירא אלהים" (איוב א ח), ולא היה מקבל מחברו תוכחות ולא חבריו ממנו. מה איוב אומר לחביריו, "ועתה שחקו עלי צעירים" (איוב ל א), אמרו לו: "גם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים" (איוב טו י), "גם שב", זה צופר, "גם ישיש", זה בלדד השוחי, "כביר מאביך ימים", זה אליפז התימני. אמר להם: "מי יתן ידעתי ואמצאהו" (איוב כג ג), "אערכה לפניו משפט" (איוב כג ד), אמר לו חברו, "ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך" (איוב יא ה), בולם פומיא אנא עמך ממלל, רב אחאי בשם ר' אחא, אמר לו: עמך הוא משתעי, בולם פומיא, להודיעך שלא יכלו לקבל ממנו תוכחות, ולא הוא לקבל מהם, הוי "אל תוכח לץ פן ישנאך" (משלי ט ח), אלו אומות העולם. "הוכח לחכם" (משלי ט ח), זה משה, שהוכיח לישראל שקבלו תוכחותיו שהיו חכמים, שנאמר: "רק עם נבון וחכם" (דברים ד ו), הוא נאה להוכיחם והם נאים לקבל ממנו תוכחות.

(דברים רבה מהד' ליברמן, פרשת דברים, פסקה ד)

תשעה באב! חורבן הבית וחורבן הגוי והנפש העם!

חמישה אסונות היסטורים ארעו לעם ישראל בתשעה באב, עליהם אנחנו מתאבלים בצום, לבקש רחמי שמים עלינו, כי כאשר חזרו המרגלים מארץ ישראל למשה, אמרו, שכל שבחי ארץ ישראל שאמרת נכונים, והיא ארץ זבת חלב ודבש, אולם לא בטוח, שגם רבונו של עולם יכול להתמודד איתם. הניעו את לב העם, שישבו למשפחותיהם ובכו, בכייה של חנים, והכעיסו את ה' על טובו הרב שהשפיע על העם. וגזר שהבכיה שהייתה לחינם יהפוך לקביעות, וסבלנו במשך דורות, מחורבן שני בתים וסבלות רבות במשך הדורות:

נגזר על דור המדבר הנלות הראשונה, במדבר ארעים שנה, שלא להיכנס לארץ ישראל בגלל חטא המרגלים

נחרב בית המקדש הראשון ובאתם תאריכים, נחרב בית המקדש השני
העיר העתיקה ביתר נכבשה על ידי הרומאים, מאורע זה סימל את כשלון מרד בר כוכבא
ירושלים נחרשה בידי טורנוסרופוס הרשע

הולכים יחפים, שכל השנה לא כדאי ללכת יחפים שארורה האדמה, אבל בתשעה באב, אנשי חול' היו הולכים יחפים, בארץ משתדלים לנעול נעליים רק שאינם עשויים עור.

בליל תשעה באב, וגם בבוקר נוהגים לאמר קינות על החורבן
בערב אומרים מגילץ איכה, ובבוקר לאחר תפילת העמידה, נוהגים לקרוא בבית הכנסת את מגילת איכה

בירושלים מניחים תפילין כרגילים גם שבתשעה באב בתפילת שחרית יש מאחינו היהודים שלצערינו הביאו איתם את הגלות, כלומר את מנהגייהם. מניחים בתפילת מנחה.

בתפילת שמונה עשרה מוסיפים בברכת "בונה ירושלים" בכל הקהילות את תפילת נחם, העוסקת בציפייה שבית המקדש השלישי יבנה במהרה

אסור לאכול ולשתות בתשעה באב (חולים, עוברים ומניקות יעשו שאלת רב) ואיסורים נוספים, שלא מניח לנו לשכוח את העצבות שהכעסנו את בוראנו.

כמו כן, בתשעה באב אסור גם להתרחץ ולא משנה אם מדובר במים חמים או קרים, מי שידיו מלוכלכות בטיט או כל דבר אחר יטול ידיו ולא יעמוד לפני ה' וידבר איתו כשהוא לא במצב ראוי לדבר אל המלך.

אסור ללמוד ולעסוק בדברי תורה שמשמחים את הלב, בתשעה באב, אפילו מי שרגיל לומר בכל יום "פרקי תהלים" "סדר מעמדות" או "חק לישראל" לא יאמרם עד אחרי השקיעה במוצאי תשעה באב, וישלים ביום שאחריו. אין לקיים יחסי מין בתשעה באב. כל מי שרוצה וחייב, יכול לעבוד בתשעה באב או ולא מכריחים אותו, ועובד, אינו רואה סימן ברכה בכסף שהוא מרוויח ביום זה.

וצריך לזכור שכל מי שלא נבנה בימיו בית המקדש, כאילו נחרב בימיו!

במדבר רבה פרשה ב סימן יז – אוהב, שונא, בינוני
"והיה מספר בני ישראל כחול הים מה חול הים אשר לא ימד ולא יספר" – מהו "כחול הים"? למה הדבר דומה? למי שהיה יודע שלוש אומניות: זהבי ויוצר זגג. זהבי – צורף בזהב, יוצר – קדר העוסק בכלי חרס וזגג. ראו שלושתם בפיוט כי הנה כחומר בליל כיפור. כל מי שהיה מחבבו היה קורא אותו בנו של זהבי. וכל מי שהיה שונאו היה קורא אותו בנו של יוצר. וכל מי שהיה בינוני, לא אוהב ולא שונא, היה קורא אותו בנו של זגג. כך, משה מפני שהיה אוהב את ישראל, משל אותם ככוכבים שנאמר: "והנכם היום ככוכבי השמים לרוב". אבל בלעם שהיה שונא אותם, משל אותם כעפר שנאמר: "מי מנה עפר יעקב". אבל הושע שהיה בינוני, לא אוהב ולא שונא משלן כחול, שנאמר: "והיה מספר בני ישראל כחול הים".

פסיקתא דרב כהנא (מנדלבוים) פיסקא טז נחמו – פיוס יוסף ואחיו
"מי יתנך כאח לי יונק שדי אמ"י" (שיר השירים ח א),
כאי זה אח? כקין להבל? קין הרג את הבל. כישמעאל
ליצחק? ישמעאל שונא ליצחק. כעשו ליעקב? עשו שונא ליעקב. כאחי יוסף ליוסף? אחי יוסף שונאים ליוסף. אלא כיוסף לאחיו! את מוצא אחר כל הרעות שעשו לו, מה כתוב בו? "ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם" (בראשית נ כא). א"ר שמלאי: אמר להם: אתון רישא ואנא גופא, אין אזל ראשא מה גופא טב? דבר אחר: אמר להם: נמשלתם בעפר הארץ ובחול הים ובכוכבי השמים. הרי אני הולך ועושה מלחמה עמהם? אם יכולתי להם הרי אני יכול לכם, ואם לא יכולתי להם איני יכול לכם.

מחידושי אבר'ם: דברים

מחידושי אבר'ם: חידוש שלישי:

"אֵנָה אֲנַחֲנוּ עֲלִים? אַחִינוּ הַמָּסוּ אֶת לִבָּנוּ. לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרַם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלֹת וּבְצֻרֹת בְּשָׁמַיִם וְגַם בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם?"

למה אמרו אחינו המסו את לבבנו? לאהיו צריכים לשמוע להם מה אין להם דעה משלהם? הם לא שמעו את דברי משה אשר דיבר איתם בשם ה' המוציאם מארץ מצרים והעושה להם את כל הנפלאות, מאז באו אל מלך מצרים ועד היום שלא היה רגע שלא היה בו נס, עם כל האותות והמופתים, קריעת ים אוכל משמים, מים הולך בתוך המחנה, יום יומי, והם יכולים לומר, אחינו אשמים שהמסו את לבבם לא להאמין בה? אם לא היו רוצים האחים האלה הרשעים יכלו להשפיע אליהם? כמו שהיום יש אחוז רעשן ומתועב משפיע על רוח העם, למרות שהם אחוז קטן בלבד?

כן כי האדם רוצה להאמין באחיו ומאמין בו ובדבריו כילמה שישקר וכזב אותו סתם? זו היתה מחשבתם, והאמינו באחיהם, שאילו מישהו זר שאינו אחיו היה אומר ספק אם היה מאמין בו.

שבת שלום ומבורך!!!

מהצעיר: אליהו בן ר' משה- אלדדי הכהן הי"ד, בעל חידושי אבר'ם

כל האסונות והקצוץ אצל יקירי
או להפציל אפואה ולהצלה
נא להתקשר ל: 050-9008272

אהבת? המלך לכל החברים והמכרים!!!
לא אהבת? יש לך הערות? ספר לי!!!
כלי נדר מבטיח לנסות להתקין!!!